

“Zo’n plastic windschermgeval vind ik niets!”

Nee, Chiel Morshuis (16) heeft zijn motorrijbewijs nog niet. Sterker nog, hij moet zijn bromfietscertificaat zelfs nog halen. Maakt allemaal niet uit, want trots is de HAVO-scholier wel degelijk. Trots op zijn Moto Guzzi Dingo 3V uit 1973. “Zo’n plastic windschermgeval, dat vind ik helemaal niets!”

Tekst: Twan Hulshof; Foto's: Guus van Goethem

“Ongeveer vanaf mijn twaalfde breng ik al kranten rond en op mijn ronde kwam ik onder meer langs MW Motoren. Op een dag viel mijn fiets om midden voor de garage, terwijl toevallig net de eigenaar buiten stond. Hij vroeg me toen: ‘Vind je dat geen rotwerk?’ Dat vond ik het ook, maar ik was veertien en mocht pas vanaf mijn vijftiende een echt bijbaantje hebben. Vakken vullen of zo, had ik zelf gedacht. Toen vroeg hij of ik een beetje hard kon werken. Ik deed al wel wat werk in de tuin bij m’n oma, dus dat zou me vast wel lukken. ‘Kom dan hier maar eens praten wanneer je vijftien bent!’, zei hij toen. In februari werd ik vijftien, maar in december ben ik er al heen gegaan, ik was wel een beetje klaar met die kranten. Maar ze waren net druk voor de Central Classics beurs in Houten, dus dat kwam niet uit. Half januari weer terug en toen mocht ik eindelijk beginnen. Echt super, want ik heb motoren altijd al heel leuk gevonden. Mijn vader rijdt zelf ook en ik ga vaak achterop mee. Hij rijdt nu een Kawasaki V800 Classic, maar heeft ook een Moto Guzzi gehad, dus dat kwam wel mooi uit. Wij doen namelijk alleen maar Moto Guzzi’s. En dan nog niet eens alle modellen, maar alleen de V50 Nato, die vanaf de jaren ’80 door het Nederlandse leger werd gebruikt. Soms ook nog wel de burgeruitvoering of bijvoorbeeld een V65, maar hoofdzakelijk

Nato’s. Ik werk er twee dagen per week en in de vakanties en het is echt leuk. Echt technisch was ik niet, maar in het jaar dat ik er nu werk, heb ik wel al aardig wat geleerd. Ik ben begonnen met onderdelen stralen, vervolgens mag je dan een keer helpen met een motorblok uit elkaar halen. En dan mag je dat een keer helemaal zelf doen.

Zo gaandeweg leer je steeds meer bij. Ik kom inmiddels een aardig eind met zelf een blok splitsen en uit elkaar halen. Ook met in elkaar zetten, maar dat doet Mark (eigenaar, red.) toch liever zelf. Is natuurlijk ook wel een super secuur klusje. Wanneer je zo dicht op het vuur zit, begint het ook steeds meer écht te leven. Zeker nadat we afgelopen september met allemaal klanten een weekend weg zijn geweest. Tentje mee en dan vrijdag, zaterdag en zondag rijden, voornamelijk offroad. Ik zat bij een collega in het zijspan, dat was superleuk. Zelf ook nog een stukje gereden trouwens, met het zijspan van een collega. Die was alleen niet drie-wiel-aangedreven, daar had ik dus geen rekening mee gehouden. Ik geef gas en laat de koppeling opkomen, maar we stonden wel op zo’n klein landweggetje met een sloot ernaast. Die heb ik dus van heel dichtbij gezien. Maar goed, het begint op een bepaald moment wel heel erg te jeuken, dan wil je zelf ook graag ergens

op rijden. Ik had mijn zinnen gezet op een Tomosje, Puchje of Peugeot Fox, een beetje een klassiek ding in ieder geval. Tegenwoordig zie je alleen maar van die plastic windschermgevalen, maar dat vind ik helemaal niets. Toen zei mijn baas dat ik eigenlijk gewoon een Moto Guzzi brommer moest kopen. Ik wist eerlijk gezegd niet dat die er waren, maar dat is natuurlijk wel leuk. Op Marktplaats gekeken en daar had je of hele oude, of volledig gerestaureerde brommers waar ze twaalfhonderd euro voor vroegen. Op een gegeven moment appte m’n baas de advertentie van deze. Er worden best wat Dingo’s aangeboden, maar dan de Cross, dit is de 3V. Redelijke prijs, waar ook nog wat van af is gegaan, en hij zag er best oké uit. Dus dat was vrij snel rond. Hij liep weliswaar nog niet, maar had wel compressie, dus het was vooral een kwestie van leidingen en carburateur goed schoonmaken. Dat is ook het eerste wat we hebben gedaan, hem lopend maken. Het voorlicht deed het ook niet, maar dat hebben we afgelopen dinsdag gemaakt. Nu is het enkel nog een kwestie van even de versnellingskabel goed afstellen, hij komt nog niet in de twee en drie, maar dat is ook zo gebeurd. Het belangrijkste is dat ik ’m nu eerst helemaal technisch in orde maak en er een kenteken bij krijg. Maar omdat het een oldtimer is, zal dat niet zo’n probleem worden. »

ZELF MET JE TROTS IN MOTOPLUS?

Heb je zelf een bijzondere machine staan of een motor met een apart verhaal of gewoon een alledaags stalen ros waar je trots op bent, stuur dan even een mailtje met foto naar mail@motoplus.nl o.v.v. ‘Mijn Trots’ om je aan te melden.

Geen dwarsgeplaatste V-twin maar een 50cc-eencilinder en geen cardanaandrijving maar een ketting – maar wel een rasechte Moto Guzzi. De eerste van vele, hoopt Chiel.

En verder zie ik het dan wel, eerst vooral heel veel rijden denk ik. Ik zal niet zeggen dat ik nu een Moto Guzzi-fanaat ben, maar ik ben het merk wel gaan liefhebben. Ik ga later sowieso motorrijden, direct vanaf mijn achttiende. Dan moet ik eerst 125 rijden en voor zover

ik weet heeft Moto Guzzi maar één 125, de Stornello. Die zijn vrij schaars, maar als ik aan zoiets kan komen, dan zou dat wel top zijn. En als het dan eindelijk zwaarder mag een V50 Nato, of een V65, dat weet ik nog niet. In ieder geval een Guzzi!" ■

Geen plastic windschermgeval voor Chiel Morshuis, maar een beetje een klassiek ding: missie geslaagd, zo lijkt het!